

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Milana Hrbeka na ústnom pojednávaní 16. februára 2005 v Bratislave v disciplinárnej veci proti sudcovi Krajského súdu v Ž[redacted] JUDr. D[redacted] H[redacted] pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1, ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediaciach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov rozhodol

t a k t o :

JUDr. D[redacted] H[redacted], predseda senátu Krajského súdu v Ž[redacted] nar. [redacted] bytom [redacted] sa podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z.

o s l o b o d z u j e

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre skutok, že ako zákonný sudca v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Ž[redacted] pod sp. zn. 4 T 4/04 nepožiadal podľa ust. § 71 ods. 2 a 3 Tr. por. v lehote uvedenej v ustanovení § 71 ods. 4 Tr. por. o predĺženie väzby obvineného V[redacted] L[redacted] tak, aby bol návrh predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v súlade s ustanovením § 71 ods. 4 Tr. por. najneskôr 10 dní pred skončením príslušnej lehoty, ktorá mala uplynúť dňa 16. 9. 2004, keď spis v uvedenej veci bol dňa 19. 7. 2004 predložený na Najvyšší súd Slovenskej republiky s návrhom na rozhodnutie o odňatí veci Krajskému súdu v Ž[redacted] a prikázaní veci Krajskému súdu v B[redacted] B[redacted] podľa § 25 ods. 1 Tr. por., pretože skutok nie je závažným disciplinárnym previnením ani disciplinárnym previnením.

O trovách rozhodne súd samostatným rozhodnutím podľa § 129 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z.

Odôvodnenie:

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal dňa 8. 10.2004 podľa ustanovenia § 120 ods. 2 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov /ďalej len „Zákon o sudcoch“/ návrh na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. D. [REDAKOVANÉ] H. [REDAKOVANÉ] predsedovi senátu Krajského súdu v Ž. [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ] bytom [REDAKOVANÉ] pre porušenie ustanovení § 71 ods. 2, ods. 3 a ods. 4 Trestného poriadku tým, že ako zákonný sudca v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Ž. [REDAKOVANÉ] pod sp. zn. 4 T 4/04 nepožiadaval podľa ustanovenia § 71 ods. 2 a 3 Tr. por. v lehote uvedenej v ustanovení § 71 ods. 4 Tr. por. o predĺženie väzby obvineného V. [REDAKOVANÉ] L. [REDAKOVANÉ] tak, aby bol návrh predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v súlade s ustanovením § 71 ods. 4 Tr. por. najneskôr 10 dní pred skončením príslušnej lehoty, ktorá mala uplynúť dňa 16. 9. 2004, keď spis v uvedenej veci bol dňa 19. 7. 2004 predložený na Najvyšší súd Slovenskej republiky s návrhom na rozhodnutie o odňatí veci Krajskému súdu v Ž. [REDAKOVANÉ] a prikázaní veci Krajskému súdu v B. [REDAKOVANÉ] B. [REDAKOVANÉ] podľa § 25 ods. 1 Tr. por. Za závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ v spojení s ods. 2 písm. b/ Zákona o sudcoch a sudcovi navrhol uložiť disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. c/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a to odvolanie z funkcie sudcu.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil najmä tým, že obžaloba v trestnej veci V. [REDAKOVANÉ] L. [REDAKOVANÉ] napadla na Krajský súd v Ž. [REDAKOVANÉ] dňa 13.5.2004 pod sp. zn. Kv 46/02 – 341 a vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 4 T 4/04 a pridelená predsedovi senátu JUDr. D. [REDAKOVANÉ] H. [REDAKOVANÉ] Väzba obvineného V. [REDAKOVANÉ] L. [REDAKOVANÉ] trvala od 16.9.2002. Dňa 19.7.2004 bola Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky doručená žiadosť o postup podľa § 25 ods. 1 Trestného poriadku, t.j. odňatie veci Krajskému súdu v Ž. [REDAKOVANÉ] a prikázanie veci Krajskému súdu v B. [REDAKOVANÉ] B. [REDAKOVANÉ] datovaná dňom 6.7.2004. Vec bola na Najvyššom súde Slovenskej republiky zaevidovaná pod sp. zn. 3 Ndt 11/04. V danom prípade dvojročná zákonná lehota trvania väzby obvineného V. [REDAKOVANÉ] L. [REDAKOVANÉ] mala uplynúť dňa 16.9.2004. Navrhovateľ ďalej uviedol, že predseda senátu JUDr. H. [REDAKOVANÉ] nežiadal pred uplynutím tejto lehoty o predĺženie lehoty trvania väzby v súlade s ustanovením § 71 ods. 4 Trestného poriadku tak, aby bol spis predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky najneskôr 10 dní pred skončením príslušnej lehoty, ako to vyžaduje predmetné zákonné ustanovenie, nesledoval teda pohyb spisu a stav konania s cieľom, aby bol návrh na predĺženie lehoty trvania väzby podaný včas. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodoval o návrhu na postup podľa § 25 ods. 1 Trestného poriadku, t.j. odňatie veci Krajskému súdu v Ž. [REDAKOVANÉ] a prikázanie veci Krajskému súdu v B. [REDAKOVANÉ] B. [REDAKOVANÉ] dňa 30.9.2004. Pretože zákonná dvojročná

lehota trvania väzby uplynula dňom 16.9.2004, a predseda senátu krajského súdu JUDr. H. nepodal návrh na predĺženie lehoty trvania väzby, bol obvinený V. L. prepustený z väzby na slobodu.

V. L. bol prepustený na slobodu, pričom bol obvinený z trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b), j) Trestného zákona, trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1. ods. 2 písm. b), ods. 3 Trestného zákona, trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1. ods. 2 písm. b) Trestného zákona. V jednom prípade bol obvinený obvinený zo spáchania veľmi závažného úmyselného trestného činu lúpeže so zbraňou, v ktorom z nedbanlivosti zavinil smrť poškodeného. Zároveň bol tiež obvinený z opätovného spáchania závažného trestného činu lúpeže so zbraňou, pričom jeho konanie vyvrcholilo surovým usmrtením poškodeného, čo nasvedčuje, že sa jedná o veľmi nebezpečného páchatel'a trestných činov násilnej povahy. Vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, mieru zavinenia, škodlivosť následku tohto konania sudcu navrhol disciplinárnemu súdu uznať sudcu vinným zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia s následným uložením disciplinárneho opatrenia – odvolanie z funkcie sudcu.

Na preukázanie spáchania závažného disciplinárneho previnenia sudcom navrhol minister spravodlivosti SR vykonať dôkaz oboznámením spisu Krajského súdu v Ž. sp. zn. 4 T 4/04.

Sudca JUDr. D. H. vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu, podanom prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. M. R. uviedol najmä, že sa necíti byť vinný z disciplinárneho previnenia. Na svoju obhajobu poukázal na znenie ustanovení § 71 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 a ods. 10 Tr. por., ďalej na znenie Úpravy ministra spravodlivosti SR zo 14. apríla 1997, č. 2466/97-43 na zabezpečenie včasného konania a rozhodovania vo väzobných veciach (ďalej len „Úprava“) a nakoniec na ustanovenia § 14 ods. 2 a § 15 ods. 5 zákona č. 80/1992 Zb.

JUDr. D. H. ďalej uviedol, že je toho názoru, že minister spravodlivosti pri podávaní návrhu na disciplinárne konanie sa vôbec neriadil citovanými zákonnými ustanoveniami, ako aj podzákonnou normou, a preto dospel k nesprávnemu právnemu záveru o jeho zavinenom porušení povinnosti sudcu.

K trestnej veci obž. V. L., ktorá sa viedla na Krajskom súde v Ž. pod sp. zn. 4 T 4/04 uviedol, že skutočne bol zákonným sudcom od pridelenia (t.j. od 13.05.2004) veci až do vypracovania návrhu na odňatie veci a jej prikázanie na ďalšie konanie Krajskému súdu v B. B. Návrh na odňatie veci a jej prikázanie vypracoval dňa 06.07.2004, a po jeho

vyexpedovaní spolu s celým spisovým materiálom bol tento doručený dňa 19.07.2004 vecne príslušnému Najvyššiemu súdu na rozhodnutie o delegácii veci. Podľa právneho názoru sudcu sa novým zákonným sudcom stal sudca Najvyššieho súdu, ktorému vec bola v súlade s rozvrhom práce pridelená na rozhodnutie o delegácii. Podľa jeho názoru sa zákonným sudcom v trestnej veci obž. V [REDAKOVANÉ] L [REDAKOVANÉ] znovu stal až po rozhodnutí Najvyššieho súdu o návrhu na delegáciu veci (ktorému nebolo vyhovené) a doručení spisu Krajskému súdu v Ž [REDAKOVANÉ] čo sa stalo až po (márnom) uplynutí lehoty podľa § 71 ods. 4 Tr. por. Na veci podľa jeho názoru nič nemení ani to, že rozhodnutie o prepustení z väzby pre uplynutie dvojročnej lehoty trvania väzby vydal už on.

Vyriešenie otázky zákonného sudcu považuje za kľúčové v predmetnej veci. Vychádza pritom z toho, že zákonným sudcom môže byť vždy len jeden sudca, a to z radov sudcov toho stupňa súdu, ktorý je v tom – ktorom štádiu trestného konania súdneho, príslušný o veci rozhodnúť a u ktorého sa z tohto dôvodu nachádza aj trestný spis, samozrejme ten zo sudcov, ktorého ako zákonného sudcu určuje rozvrh práce súdu.

Argumentom pre takýto záver je podľa jeho názoru samotná rozhodovacia prax súdov, ako aj Trestný poriadok v ustanoveniach ukladajúcich povinnosti súdov pri skúmaní podmienok väzby v každom štádiu súdneho konania trestného, a aj samotná rozhodovacia prax Najvyššieho súdu.

Ako príklad JUDr. H [REDAKOVANÉ] uviedol, že je bez akýchkoľvek pochybností zákonným sudcom na konanie vo veci sudca odvolacieho súdu hneď po tom, ako je vec predložená na rozhodnutie odvolaciemu súdu o podanom odvolaní. Za predpokladu, že Najvyšší súd je zároveň aj odvolacím súdom a ďalej pri hypotéze, že dvojročná lehota trvania väzby by uplynula až v štádiu odvolacieho konania, ktoré by sa viedlo na Najvyššom súde, tento sám by bol nositeľom povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 71 ods. 3 Tr. por., ale zároveň aj by bol oprávnený a povinný rozhodnúť o predĺžení väzby podľa § 71 ods. 2 Tr. por. Rozhodoval by neformálnym spôsobom, po preskúmaní spisu z hľadiska podmienok na predĺženie väzby tak, ako ich upravuje ustanovenie § 71 ods. 2 veta druhá Tr. por.

Podľa názoru sudcu totožný postup treba uchovať aj v prípade rozhodovania Najvyššieho súdu po predložení spisu, o návrhu na delegáciu veci (napr.), pokiaľ je Najvyšší súd zároveň aj súdom, ktorý je príslušný o delegácii rozhodnúť. Je tomu tak predovšetkým preto, lebo má spis u seba a len on je oprávnený zo spisu preskúmať či dané podmienky vyplývajú z ustanovenia § 71 ods. 2 veta druhá Tr. por. na predĺženie lehoty trvania väzby. Súd prvého stupňa tak urobiť nemôže, pretože nemá spis a tým pádom ani nemôže zistiť či sú alebo

